ZWIĄZEK BANKÓW POLSKICH

25 LAT 1991-2016

KRZYSZTOF PIETRASZKIEWICZ
PREZES

Warszawa, dnia 25 lipca 2017 r.

Pan
Andrzej Stanisławek
Przewodniczący Komisji
Gospodarki Narodowej i
Innowacyjności
Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Senatorze,

W związku z zaplanowanym w dniu dzisiejszym posiedzeniem Senackiej Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności poświęconym m.in. rozpatrzeniu nowelizacji ustawy o odnawialnych źródłach energii pozwalam sobie przedstawić Panu Przewodniczącemu stanowisko Związku Banków Polskich wraz z propozycją rozwiązań stabilizujących aktualny system, z uprzejmą prośbą o udostępnienie tej informacji także Senatorom- Członkom Komisji.

W opinii środowiska bankowego, należy poprzeć próbę poszukiwania skutecznego rozwiązania kryzysowej sytuacji na rynku praw majątkowych wynikających ze Świadectw Pochodzenia Energii Elektrycznej z OZE - Zielonych Certyfikatów (ZC). Jednakże jednocześnie należy zwrócić uwagę, iż zaproponowany w najnowszym projekcie nowelizacji Ustawy o OZE (druk 568), mechanizm ustalania Opłaty Zastępczej (OZ) może być niewystarczający dla zapewnienia bezpieczeństwa finansowego i przewidywalności rynku Zielonych Certyfikatów.

Powiązanie mechanizmu ustalania opłaty zastępczej z roczną średnią ceną ZC w poprzednim roku wymaga określenia poza Maksymalnym Poziomem Opłaty Zastępczej również Minimalnego Poziomu Opłaty Zastępczej, a przede wszystkim wymaga określenia od razu w ustawie na okres 4 kolejnych lat minimalnego poziomu umorzenia Zielonych Certyfikatów (i odpowiednio Certyfikatów Biogazowych). Zgodnie z projektem poselskim, nowa jednostkowa Opłata Zastępcza stanowiłaby 125% rocznej ceny średnioważonej Zielonych Certyfikatów w poprzednim roku kalendarzowym. Z kolei Maksymalny Poziom Opłaty Zastępczej wynosiłby 300,03 PLN/MWh, a więc tyle ile wynosi poziom Opłaty Zastępczej według aktualnie obowiązujących przepisów Ustawy o OZE.

Bez wprowadzenia postulowanej „ścieżki minimalnego poziomu umorzenia ZC", a przede wszystkim bez wprowadzenia Minimalnego Poziomu Opłaty Zastępczej, niemożliwe będzie zapewnienie przewidywalności i względnej odporności na spekulację systemu Zielonych Certyfikatów (i odpowiednio systemu Certyfikatów Biogazowych), bez czego banki i

ul. Kruczkowskiego 8, 00-380 Warszawa, tel.: 22 48 68 113, e-mail: wp@zbp.pl

inwestorzy będą mieli problem z restrukturyzacją projektów finansowanych w formule „*project finance*".

Minimalny Poziom OZ powinien być nie mniejszy niż 150,02 PLN/MWh tj. połowa Maksymalnego Poziomu OZ. Poziom ten jest jednak aktualnie znacznie niższy w porównaniu do ceny referencyjnej, zaakceptowanej przez Ministerstwo Energii na 2017r, opartej o LCOE i wynoszącej dla wiatru >1MW – 350 PLN/MWh; w nawiasie – cena referencyjna po odjęciu ceny prądu uwzględniającej koszt profilu – (350-145=205). Takie rozwiązanie pozwoli, w razie ewentualnego braku od roku 2018 obowiązku zakupu energii od danego źródłach przez Sprzedawcę Zobowiązanego po cenie Prezesa URE, zachować inwestorom minimalną płynność finansową i regulować na bieżąco zobowiązania finansowe.

Należy zwrócić uwagę, że zaproponowane w projekcie poselskim rozwiązanie stanowi głęboką ingerencję w istniejące stosunki umowne łączące (na zasadzie dobrowolności) inwestorów w projekty wiatrowe ze spółkami obrotu energią, ewidentnie korzystną jedynie dla spółek obrotu energią. Aby uniknąć dalszych niepotrzebnych zawirowań i sporów wokół systemu Zielonych Certyfikatów (i Certyfikatów Biogazowych) należałoby wprowadzić zmianę Ustawy o OZE, tak głęboko ingerującą w stosunki umowne (umowy na zakup ZC), w sposób w maksymalnym stopniu godzący interesy stron. Trzeba też pamiętać, że umowy na zakup Zielonych Certyfikatów (CPA) oparte o dotychczasowy poziom Opłaty Zastępczej (aktualnie 300,03 PLN/MWh) stanowiły podstawę do ubiegania się przez inwestorów o finansowanie w polskich bankach i Europejskim Banku Odbudowy i Rozwoju lub innych bankach europejskich. To wymaga, aby wprowadzane rozwiązania były wynikiem kompromisu zainteresowanych stron oraz banków finansujących projekty OZE.

Wydaje się, że potrzeba dywersyfikacji dostaw energii w oparciu także o udział odnawialnych źródeł energii winno stanowić strategiczne wyzwanie dla państwa, realizowane z udziałem polskich przedsiębiorców.

W sytuacji braku uwzględnienia postulowanych wyżej uzupełnień poselskiego projektu ustawy o nowelizacji Ustawy o OZE – ścieżka minimalnego poziomu umorzenia ZC oraz Minimalny Poziom Opłaty Zastępczej – nastąpiłoby radykalne obniżenie poziomu jednostkowej OZ dla ZC z 300,03 PLN/MWh do bardzo niskich poziomów, np. ok. 40 PLN/MWh w 2018 zakładając, że średnia cena ZC utrzymałaby się do końca roku na dzisiejszym poziomie. Należy się w takiej sytuacji liczyć z kolejnymi skargami na Polski rząd za nadmierne uprzywilejowanie spółek obrotu energią. Pragnę jednocześnie podkreślić, że dla tysięcy polskich inwestorów, brak działania w zakresie stabilizacji w obszarze odnawialnych źródeł energii może być odbierane jako tragiczna porażka programu, wcześniej mocno wspieranego przez Polski rząd, która może przełożyć się na nieodwracalne straty dla rodzimych inwestorów i polskich rodzin. Jednocześnie, było by to zaprzeczeniem ogłaszanych wielokrotnych działań dotyczących wspierania patriotyzmu gospodarczego i wzmocnienia przedsiębiorczości rodzinnej.

W załączeniu przekazuję propozycje rozwiązań umożliwiających przeprowadzenie zakładanych zmian z jednoczesnym zapewnieniem stabilizacji systemu OZE. W razie potrzeby dodatkowych wyjaśnień nasi eksperci są do Państwa dyspozycji.

Z wyrazami szacunku

Załącznik:
Uwagi do projektu Ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii

Propozycje poprawek do projektu Ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii

(druk 568).

Poprawka 1

Do art.1 pkt.1 ustawy zmieniającej:

Art.56 ust.1 ustawy zmienianej, w definicji symboli „Ozjo" i „Ozjb" na końcu, przecinek zastępuje się spójnikiem „i" a następnie po spacji dodaje: „nie mniej 150,02 złotych za MWh."

Poprawka 2

W art.1, po pkt.1 dodaje się pkt.1a w brzmieniu:

W art.60 ustawy zmienianej obecne brzmienie otrzymuje oznaczenie ust.1, a po ust.1 dodaje się ust.2 w brzmieniu:

2. Przy zmianie wielkości udziału, o którym mowa w art.59 pkt.1, na kolejne lata kalendarzowe, minister właściwy do spraw energii bierze pod uwagę, że minimalny poziom tego udziału w następujących latach wynosi: w 2018r – 19,35%, w 2019 – 17%, w 2020 – 18% i w 2021 – 19%.

Uzasadnienie:

Zaproponowany w najnowszym poselskim projekcie nowelizacji Ustawy o OZE, mechanizm ustalania Opłaty Zastępczej (OZ) może być niewystarczający dla zapewnienia bezpieczeństwa i przewidywalności rynku Zielonych Certyfikatów.

Powiązanie mechanizmu ustalania opłaty zastępczej z roczną średnią ceną ZC w poprzednim roku wymaga określenia poza Maksymalnym Poziomem Opłaty Zastępczej również Minimalnego Poziomu Opłaty Zastępczej (Poprawka nr 1), a przede wszystkim wymaga określenia od razu w ustawie na okres 4 kolejnych lat minimalnego poziomu umorzenia Zielonych Certyfikatów (Poprawka nr 2). Zgodnie z projektem poselskim, nowa jednostkowa Opłata Zastępcza stanowiłaby 125% rocznej ceny średnioważonej Zielonych Certyfikatów w poprzednim roku kalendarzowym. Z kolei Maksymalny Poziom Opłaty Zastępczej wynosiłby 300,03 PLN/MWh, a więc tyle ile wynosi poziom Opłaty Zastępczej według aktualnie obowiązujących przepisów Ustawy o OZE.

Bez wprowadzenia postulowanej „ścieżki minimalnego poziomu umorzenia ZC", a przede wszystkim bez wprowadzenia Minimalnego Poziomu Opłaty Zastępczej, niemożliwe będzie zapewnienie przewidywalności i względnej odporności na spekulację systemu Zielonych Certyfikatów (i odpowiednio systemu Certyfikatów Biogazowych), bez czego banki i

inwestorzy będą mieli problem z restrukturyzacją projektów finansowanych formule „*project finance*".

Minimalny Poziom OZ powinien być nie mniejszy jak 150,02 PLN/MWh tj. połowa Maksymalnego Poziomu OZ. Poziom ten jest znacznie mniejszy w porównaniu do ceny referencyjnej zaakceptowanej przez Ministerstwo Energii na 2017r, opartej o LCOE i wynoszącej dla wiatru >1MW – 350 PLN/MWh; w nawiasie – cena referencyjna po odjęciu ceny prądu uwzględniającej koszt profilu – (350-145=205).

Takie rozwiązanie pozwoli, przy ewentualnym braku od roku 2018 obowiązku zakupu energii od danego źródłach przez Sprzedawcę Zobowiązanego po cenie Prezesa URE, zachować inwestorom minimalną płynność finansową i regulować na bieżąco swoje zobowiązania finansowe.

Niezależnie od intencji Wnioskodawców, należy pamiętać, że zaproponowane rozwiązanie stanowi głęboką ingerencję w istniejące stosunki umowne łączące (na zasadzie dobrowolności) inwestorów w projekty wiatrowe ze spółkami obrotu energią, ewidentnie korzystną jedynie dla spółek obrotu energią. Aby uniknąć dalszych niepotrzebnych zawirowań i sporów wokół systemu Zielonych Certyfikatów (i Certyfikatów Biogazowych) należałoby wprowadzić zmianę Ustawy o OZE, tak głęboko ingerującą w stosunki umowne (umowy na zakup ZC), w sposób w maksymalnym stopniu godzący interesy stron. Trzeba też pamiętać, że umowy na zakup Zielonych Certyfikatów (CPA) oparte o dotychczasowy poziom Opłaty Zastępczej (aktualnie 300,03 PLN/MWh) stanowiły podstawę do ubiegania się przez inwestorów o finansowanie w polskich bankach i Europejskim Banku Odbudowy i Rozwoju lub innych bankach europejskich. To wymaga, aby wprowadzane rozwiązania były wynikiem kompromisu zainteresowanych stron oraz banków finansujących projekty OZE.

W sytuacji nie uwzględnienia postulowanych wyżej uzupełnień poselskiego projektu ustawy o nowelizacji Ustawy o OZE – ścieżka minimalnego poziomu umorzenia ZC oraz Minimalny Poziom Opłaty Zastępczej – nastąpiłoby radykalne obniżenie poziomu jednostkowej OZ dla ZC z 300,03 PLN/MWh do bardzo niskich poziomów, np. ok. 40 PLN/MWh w 2018 zakładając, że średnia cena ZC utrzymałaby się do końca roku na dzisiejszym poziomie. Należy się w takiej sytuacji liczyć z kolejnymi niepotrzebnymi skargami na Polski Rząd za nadmierne uprzywilejowanie spółek obrotu energią.

Według analityków monitorujących rynek Zielonych Certyfikatów szacowany poziom nadpodaży wynosi ca. 22,5 TWh, co stanowi ponad roczny poziom obowiązku OZE.

Przygotowano: ZBP, 25.07.2017r.